

SKAŁA

II NIEDZIELA ZWYKŁA

17 STYCZNIA 2016

3(294)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

RODZINNE KOLEDOWANIE

Okres Bożego Narodzenia to czas radosny. Czas wieczerzy wigilijnej, dzielenia się opłatkiem, składania życzeń. Ale także czas śpiewania kolęd. Nie tylko w kościele podczas Pasterki czy innych Mszy, ale również w domu.

*„Dużo zdrowia, szczęścia, pomyslności,
dobrego jedzenia, prezentów. Wszystkiego
najlepszego z okazji Dnia Babci i Dziadka.
Kochana babciu i dziadku, życie sto lat!”
(Janek, 6 lat)*

*„[Dla babci] Dużo kwiatów w wazonie,
dużo strojów, przyjaciół. Dla dziadka dużo
książek.” (Zosia, 5 lat)*

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

17 stycznia 2016 - II niedziela zwykła

(J 2,1-12)

18 stycznia 2016 - poniedziałek

(Mk 1,14-20)

Uczniowie Jana i faryzeusze mieli właśnie post. Przyszli więc do Niego i pytali: Dlaczego uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszczą, a Twoi uczniowie nie poszczą? Jezus im odpowiedział: Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? Nie mogą pościć, jak długo pana młodego mają u siebie. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy, w ów dzień, będą pościć. Nikt nie przyszywa łąty z surowego sukna do starego ubrania. W przeciwnym razie nowa łąta obrywa jeszcze /część/ ze starego ubrania i robi się gorsze przedarcie. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków. W przeciwnym razie wino rozerwie bukłaki; i wino przepadnie, i bukłaki. Lecz młode wino /należy wlewać/ do nowych bukłaków.

19 stycznia 2016 - wtorek

Wspomnienie obowiązkowe

św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

(Mk 2,23-28)

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat wśród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze rzekli do Niego: Patrz, czemu oni robią w szabat to, czego nie wolno? On im odpowiedział: Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie, i był głodny on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom. I dodał: To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest panem szabatu.

20 stycznia 2016 - środa

(Mk 3,1-6)

W dzień szabatu Jezus wszedł do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschlą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka, który miał uschlą rękę: Stań tu na środku! A do nich powiedział: Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie ocalić czy zabić? Lecz oni milczeli. Wtedy

spojrzawszy wkoło po wszystkich z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serca, rzekł do człowieka: Wyciągnij rękę! Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz odbyli naradę przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

21 stycznia 2016 - czwartek

Wspomnienie obowiązkowe św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

(Mk 3,7-12)

Jezus oddalił się ze swymi uczniami w stronę jeziora. A szło za Nim wielkie mnóstwo ludu z Galilei. Także z Judei, z Jerozolimy, z Idumei i Zajordania oraz z okolic Tyru i Sydonu szło do Niego mnóstwo wielkie na wieść o Jego wielkich czynach. Toteż polecił swym uczniom, żeby łódka była dla Niego stale w pogotowiu ze względu na tłum, aby się na Niego nie tłoczyli. Wielu bowiem uzdrowił i wskutek tego wszyscy, którzy mieli jakieś choroby, cisnęli się do Niego, aby się Go dotknąć. Nawet duchy nieczyste, na Jego widok, padały przed Nim i wołały: Ty jesteś Syn Boży. Lecz On surowo im zabraniał, żeby Go nie ujawniały.

22 stycznia 2016 - piątek

(Mk 3,13-19)

Jezus wyszedł na górę i przywołał do siebie tych, których sam chciał, a oni przyszli do Niego. I ustanowił Dwunastu, aby Mu towarzyszyli, by mógł wysyłać ich na głoszenie nauki, i by mieli władzę wypędzać złe duchy. Ustanowił więc Dwunastu: Szymona, któremu nadał imię Piotr; dalej Jakuba, syna Zebedeusza, i Jana, brata Jakuba, którym nadał przydomek Boanerges, to znaczy synowie gromu; dalej Andrzeja, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Tadeusza, Szymona Gorliwego i Judasza Iskariotę, który właśnie Go wydał.

23 stycznia 2016 - sobota

(Mk 3,20-21)

Jezus przyszedł do domu, a tłum znów się zbierał, tak, że nawet posilić się nie mogli. Gdy to posłyszeli Jego bliscy, wybrali się, żeby Go powstrzymać. Mówiono bowiem: Odszedł od zmysłów.

OTO SŁOWO PANA:

„Matka Jego powiedziała do sług: *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.*” (J 2, 5).

Kana Galilejska, to małe miasteczko w Ziemi Świętej, o którym nikt by pewnie nie słyszał, gdyby nie pierwszy cud Jezusa, który właśnie tam się dokonał. Zawsze głównymi bohaterami zaślubin i wesela są nowożeńcy. A tu niespodzianka. Nawet nie znamy ich imion. Źródła historyczne nic o nich nie wspominają, poza tym, że ani oni ani ich starosta nie byli zbyt zaradni, skoro dopuścili do tego, aby na ich weselu zabrakło wina.

Głównym bohaterem wesela w Kanie staje się Jezus – Cudotwórca, który ratuje nowożeńców od ośmieszenia i upokorzeń. Na prośbę swej Matki dokonuje przemienienia wody w wino. Rola Maryi jest tu niesamowicie istotna. To Ona pierwsza zauważa brak wina i wkracza do akcji. Prosi swojego Syna o interwencję. Jezus początkowo wydaje się odmawiać. Mówi: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Owa Jego godzina oznacza czas uwielbienia Jezusa jako Syna Bożego. Maryja niejako swoją prośbą i wstawiennictwem przyspiesza objawienie się Jezusa jako Boga i ukazanie Jego nadprzyrodzonej, cudownej i niezwykłej mocy.

Na uwagę zasługuje również postawa sług. Maryja zwraca się do nich i mówi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.” Ona wie, jak bardzo dziwnych zachowań zażąda od nich Jezus. Każe im najpierw napełnić stągwie wodą, a potem zanieść tę „wodę” do spróbowania staroście weselnemu. Oni wypełniają wszystko o co prosi Jezus i stają się świadkami niesamowitego cudu. Zawsze zwracam uwagę na sformułowanie Jana Ewangelisty: „i napełnili je (stągwie) aż po brzegi.” Mogli napełnić w połowie, a może trzy czwarte... A oni aż po brzegi. Dali z siebie wszystko, więcej się nie dało wlać wody do stągwi. Czyżby się domyślali, że im więcej dadzą, tym więcej otrzymają...? Przedziwne. Prawda?

Dziś Maryja do nas kieruje te same słowa: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.” Od naszego zaangażowania, zaufania i zawierzenia Bogu zależy to, ile od Boga otrzymamy. Nasładowy służy z Kany Galilejskiej i czytamy wszystko, czego pragnie Jezus, abyśmy i my mogli stać się świadkami Jego działania w naszym codziennym życiu i wielu cudów, które Jezus pragnie czynić. Nie obawiamy się i nie wstydzimy się naszego zachowania, które może być nieco dziwne w oczach innych ludzi.

Maryja dziś również dostrzega wszystkie nasze braki i potrzeby, i wstawia się za nami nieustannie i w każdej sytuacji. / ks. Konrad.

KOLEĐOWANIE W RODZINIE

OKRES BOŻEGO NARODZENIA TO CZAS RADOSNY. CZAS WIECZERZY WIGILIJNEJ, DZIELENIA SIĘ OPŁATKIEM, SKŁADANIA ŻYCZEŃ. ALE TAKŻE CZAS ŚPIEWANIA KOŁĘD. NIE TYLKO W KOŚCIELE PODCZAS PASTERKI CZY INNYCH MSZY.

Jest to czas śpiewania kołęd także w domu, wśród domowników, rodziny czy zaproszonych gości.

Wzorem staropolskiej tradycji, która powoli zaczyna wygasać, spotkaliśmy się w tym roku w naszym domu na wspólnym kołędowaniu.

W Uroczystość Św. Szczepana zawiątało w nasze progi 13 osób z rodziny, z różnymi instrumentami. Kilka osób nie dotarło ze względu na chorobę dzieci.

Po rozłożeniu instrumentów rozpoczęliśmy radosne kołędowanie. Przewijały się kolejne kołеды od tych najbardziej znanych do tych, które słyszy się rzadko.

Przy dźwiękach gitar, pianina, ksylofonu i innych dźwięczących instrumentów spędziliśmy popołudnie.

Podczas wieczornego sprzątania, zrodził nam się pomysł, aby kołędowanie powtórzyć wśród znajomych. Zaczęliśmy wysyłać sms-y i maile z zaproszeniem. Kilka znajomych małżeństw odpowiedziało na nasze zaproszenie. Niektórzy nie mogli, gdyż byli w rozjazdach, inni mieli już inne plany. Ci, którzy dotarli raczej nie żałowali...

Zachęcamy wszystkich do podtrzymywania tradycji.

ARKADIUSZ WŁODARCZYK

ROMAN ŁUKASIK

OBECNIE PRZEŻYWAMY W NASZEJ PARAFII CZAS WIZYT DUSZPASTERSKICH, ZWANYCH POPULARNIE „KOLEDA”. KOLEDA ZDARZA SIĘ RAZ W ROKU, ALE STAWIA NA NOGI WSZYSTKICH DOMOWNIKÓW. O JEJ TERMINIE WIĘKSZOŚĆ WIERNYCH DOWIADUJE SIĘ Z OGŁOSZEŃ PARAFIALNYCH PO MSZY ŚWIĘTEJ. KOLEDA ZWIĄZANA JEST PRZEDĘ WSZYSTKIM Z BŁOGOSŁAWIENSTWEM DLA RODZINY I DOMOSTWA. DLATEGO WARTO PRZYJĄĆ KAPŁANA Z WIZYTĄ DUSZPASTERSKĄ, GDYŻ WIERNI, KTÓRZY TO CZYNIA, DAJĄ ŚWIADECTWO SWOJEJ PRZYNALEŻNOŚCI DO KOŚCIOŁA.

Tradycja „kolędy” sięga czasów średniowiecza. Do odbywania wizyt duszpasterskich księży są zobowiązani przepisami prawa kanonicznego. Jeden z przepisów tego prawa stanowi, że „pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznawać wiernych, powierzonych jego pieczy. Wińien zatem nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza w niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując.” (kan. 529 § 1 KPK).

Aby dobrze przeżyć kolędę, potrzebne jest przygotowanie kilku rzeczy. Przede wszystkim stół powinien być przykryty białym obrusem, a na stole powinien stać krzyż i dwie zapalone świece. Warto również położyć na nim Pismo Święte. Powinna też zostać przygotowana woda święcona i kropidło. Jeżeli nie ma wody święconej w domu, można ją zabrać z odpowiedniego naczynia znajdującego się w kościele. Jeżeli się tego nie uczyniło, można przygotować zwykłą wodę i poprosić księdza o jej poświęcenie. Dzieci powinny przygotować zeszyty do religii.

Kilka chwil przed przyjęciem kapłana należy zapalić świece, a także wyłączyć telewizor lub radio i zakończyć ewentualne

rozmowy przez telefon. Jeżeli w domu lub mieszkaniu znajdują się goście, to również mogą uczestniczyć we wspólnej modlitwie i dalszej części wizyty duszpasterskiej. Natomiast jeżeli chodzi o zwierzęta domowe, to najlepiej jest pozostawić je zamknięte w innym pomieszczeniu. Przy okazji wizyty księdza można poprosić o poświęcenie mieszkania, obrazów, różańców lub innych elementów religijnych

W większości przypadków, tam gdzie drzwi stoją dla księdza otworem, atmosfera spotkania jest przepełniona życzliwością i radością. Zdarza się, że rodzina przygotowuje nawet poczęstunek lub proponuje herbatę. Zwyczajowo w trakcie kolędy składa się ofiary. Składane ofiary są dobrowolne, a przekazanie darowizny nie stanowi celu kolędy. Jest nim natomiast modlitwa, rozmowa i spotkanie duszpasterza z wiernymi. Rozmowa staje się okazją do poruszenia kwestii religijnych lub problemów, z którymi zmagają się parafianie. Jak wskazują relacje księży, tematem rozmowy często jest bieda, samotność, praca, czy też starość. Poza wymiarem religijnym kolęda jest więc również okazją do przyjrzenia się parafianom z bliższej perspektywy. W trakcie rozmowy ksiądz może i powinien zapytać o sprawy dotyczące życia religijnego takie, jak: ślub kościelny, chrzest dziecka, uczest-

nictwo w katechezie, a następnie zapisać te informacje w kartotece. Czyni to w tym celu, aby roztropnie naprowadzać i ewentualnie upominać, mając na względzie dobro duchowe i zbawienie parafian.

Dla mnie osobiście najbardziej istotny w trakcie kolędy jest moment ucałowania krzyża. Traktuję tę czynność nie tylko jako wyraz osobistej wiary, ale również jako świadectwo wobec najbliższych, a szczególnie wobec dzieci. Natomiast dla moich kilkuletnich dzieci atrakcją jest sama osoba księdza. Zazwyczaj widzą go w kościele przy ołtarzu, a teraz mogą zobaczyć go u siebie w domu. Atrakcyjne są dla nich również obrazki, rozdawane przez księdza. Zdarza się, że później się do nich modlą.

Wizyta duszpasterska jest trudną misją. Ksiądz idzie z wizytą, gdyż taki obowiązek nakłada na niego prawo kanoniczne. Przyjmuje również ofiary, gdyż spoczywa na nim odpowiedzialność za funkcjonowanie parafii, w której posługuje. Jednak złożenie ofiary nie jest obowiązkowe, a brak możliwości jej złożenia nie powinien być powodem nieprzyjęcia księdza po kolędzie. Kłopotliwe są więc dla niego sytuacje gdy doświadcza niechęci, czy obojętności. Warto więc sprawić, aby ksiądz był gościem oczekiwanym, a w spotkaniu uczestniczyła w miarę możliwości cała rodzina.

NAUCZANIE KOŚCIOŁA O ŻYCIU SPOŁECZNYM

PAPIESKA EKOLOGIA. CZĘŚĆ IV

MACIEJ BIAŁECKI, MACIEJ@BIALECKI.NET.PL

Punktem wyjścia „społecznej ekologii” Ojca Świętego Franciszka w jego drugiej encyklice «Laudato si'», ogłoszonej 18 czerwca 2015 r., jest zasada powszechnego przeznaczenia dóbr – jedna z fundamentalnych zasad katolickiej nauki społecznej. Franciszek nazywa ją, za św. Janem Pawłem II, „złotą regułą zachowań społecznych” i „pierwszą zasadą całego porządku społeczno-etycznego” (Jan Paweł II, „Laborem exercens”). Podkreśla, iż „ziemia jest zasadniczo wspólnym dziedzictwem, którego owoce powinny służyć wszystkim. Dla ludzi wierzących

Wobec gospodarczego i technologicznego rozwoju świata zasadę powszechnego przeznaczenia dóbr należy rozumieć szerzej – dotyczy ona również dobra, jakim jest środowisko naturalne. „Środowisko jest dobrem publicznym, mieniem całej ludzkości i wszyscy są za nie odpowiedzialni. Ten, kto posiada jego część, ma ją jedynie po to, aby zarządzać nią dla dobra wszystkich. Jeśli tego nie czynimy, to bierzemy na swe sumienie ciężar zaprzeczenia istnieniu innych” – pisze w encyklice Ojciec Święty.

W świecie, którego przyszłość wyznacza postęp technologiczny,

Rozwój wiedzy i technologii może być dla ludzkości zarówno szansą, jak i zagrożeniem. Niestety, „ogromnemu wzrostowi technologicznemu nie towarzyszył rozwój istoty ludzkiej w odniesieniu do odpowiedzialności, wartości i sumienia. [...] Z tego względu jest dziś możliwe, iż ludzkość nie dostrzega powagi pojawiających się przed nią wyzwań i nieustannie wzrasta możliwość, iż człowiek będzie źle używał swej mocy, kiedy nie jest ona podporządkowana obowiązującym normom regulującym wolność, a jedynie pozornie koniecznym normom, mianowicie pożytku i zabezpieczenia jutra”.

Mimo iż współczesna technologia ma wpływ na wszystkie aspekty życia człowieka i środowiska, w którym żyje człowiek, w ogromnej większości jest kontrolowana z punktu widzenia tylko jednego aspektu: ekonomii. To stwarza zagrożenie dla pozostałych aspektów życia człowieka, dla godności osoby ludzkiej, i dla środowiska, gdyż „gospodarka postrzega wszelki rozwój technologiczny w zależności od zysku, nie zwracając uwagi na ja-

„Ziemia jest zasadniczo wspólnym dziedzictwem, którego owoce powinny służyć wszystkim. Dla ludzi wierzących staje się to kwestią wierności wobec Stwórcy.”

staje się to kwestią wierności wobec Stwórcy, ponieważ Bóg stworzył świat dla wszystkich” (jeżeli nie zaznaczono inaczej, wszystkie cytaty z «Laudato si'»).

W tradycyjnym ujęciu, zasada powszechnego przeznaczenia dóbr dotyczy dóbr gospodarczych i konsumpcyjnych, służących zaspokojeniu podstawowych potrzeb bytowych, dzięki którym nawet najubożsi członkowie wspólnoty mogą zachować ludzką godność. W krajach rozwijających się, zwanych niegdyś krajami Trzeciego Świata, dostęp do tych dóbr jest kwestią przeżycia: „Każdy rolnik ma naturalne prawo do posiadania odpowiedniej działki ziemi, gdzie mógłby wybudować swój dom, pracować, żeby utrzymać rodzinę i mieć zabezpieczoną egzystencję. Prawo to musi być zagwarantowane tak, aby jego realizacja nie była iluzoryczna, ale realna. Oznacza to, że oprócz aktu własności, rolnik musi posiadać środki formacji technicznej, pożyczki, ubezpieczenia i dostęp do rynku” (list apostolski Konferencji Episkopatu Paragwaju „Sobre el campesino paraguayano y la tierra” z 1983 r.).

kluczowymi dobrami stają się nauka i wiedza. To ich dziś szczególnie dotyczy zasada powszechnego przeznaczenia dóbr. „Nie możemy ignorować faktu, że energia jądrowa, biotechnologia, informatyka, znajomość naszego DNA i inne możliwości, które zyskaliśmy, oferują nam straszliwą moc.

„Ogromnemu wzrostowi technologicznemu nie towarzyszył rozwój istoty ludzkiej w odniesieniu do odpowiedzialności, wartości i sumienia. Z tego względu nieustannie wzrasta możliwość, iż człowiek będzie źle używał swej mocy.”

Co więcej, umożliwiają tym, którzy posiadają wiedzę – a nade wszystko władzę ekonomiczną, aby ją wyzyskiwać – niezwykle panowanie nad całym rodzajem ludzkim i nad całym światem. [...] Nie zapominajmy też, że wojna ma dziś do dyspozycji coraz bardziej śmiertelne narzędzia. [...] Straszliwie groźne jest to, że leży ona w rękach małej części ludzkości.” Wiedza jest wspólnym dziedzictwem ludzkości i nie powinna służyć pogłębianiu różnic ekonomicznych i społecznych pomiędzy osobami i wspólnotami, biednymi i bogatymi, pomiędzy państwami i kontynentami.

kierunkiem, celami, sensem i kontekstem społecznym rozwoju technologicznego i gospodarczego.”

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

PIERWSI BŁOGOSŁAWIENI POLSCY MISJONARZE

JOANNA MATKOWSKA

OJCIEC ZBIGNIEW STRZAŁKOWSKI W PODANIU O PRZYJĘCIE DO FRANCISZKANÓW NAPISAŁ: „PRAGNĘ SŁUŻYĆ PANU BOGU W ZAKONIE JAKO KAPŁAN, W KRAJU LUB NA MISJACH, GDZIEKOLWIEK MNIE BÓG POWOŁA, PRAGNĘ NAŚLADOWAĆ ŚW. FRANCISZKA I BŁ. MAKSYMILIANA KOLBEGO.” OJCIEC MICHAŁ TOMASZEK W PODOBNYM PODANIU NAPISAŁ: „JUŻ OD DAWNA JESTEM PRZEKONANY, ŻE MAM POWOŁANIE DO KAPŁAŃSTWA I ZAKONU, CO MIAŁEM OKAZJĘ GRUNTOWNIEJ PRZEMYŚLEĆ W NIŻSZYM SEMINARIUM DUCHOWNYM W LEGNICY. PRAGNIENIEM MOIM JEST PRACA NA MISJACH, BY W TEN SPOSÓB SŁUŻYĆ BOGU I NIEPOKALANEJ.”

ZBIGNIEW STRZAŁKOWSKI urodził się 3 lipca 1958 roku w Tarnowie w rodzinie rolników posiadających niewielkie gospodarstwo w Zawadzie. Miał dwóch starszych braci. Szkołę podstawową ukończył w rodzinnej wsi. Był ministrantem i lektorem. Miał opinię dobrze wychowanego i prawego młodzieńca. Naukę kontynuował w Technikum Mechanicznym w Tarnowie, po jego ukończeniu rozpoczął pracę w Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Tarnowie, a później – w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Tarnowcu.

W 1979 roku wstąpił do zakonu franciszkanów. Nowicjat odbył w Smardzewicach, gdzie 2 września 1980 roku złożył pierwszą profesję zakonną. Następnie rozpoczął sześciolletnie studia w seminarium przy ulicy Franciszkańskiej w Krakowie. 8 grudnia 1984 roku publicznie złożył śluby wieczyste i niebawem poprosił prowincjała o skierowanie do pracy misyjnej. 7 czerwca 1986 roku przyjął z rąk kardynała Henryka Gulbinowicza święcenia prezbiteratu. Ciekawe jest, że w czasie tej samej Mszy świętej święcenia, ale diakonatu, otrzymał Michał Tomaszek. Ojciec Strzałkowski został wicedyrektorem, wychowawcą i katechetą w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy. 28 listopada 1988 roku ojciec Zbigniew wyruszył do Peru wraz z o. Jarosławem Wysoczańskim. Po kilku miesiącach nauki hiszpańskiego, zaczęli posługę kapłańską w nowej placówce zakonnej w Andach – w Pariacoto.

OJCIEC MICHAŁ TOMASZEK urodził się 23 września 1960 roku w Łękawicy koło Żywca. Jego matka owdowiała, gdy miał 9 lat. Została sama z czwórką dzieci. Mi-

chał pochodził z religijnej rodziny, był ministrantem. Uczył się w Szkole Podstawowej w Łękawicy, a potem w Niższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Legnicy. Już wtedy zwracała uwagę jego gorliwość religijna, wiele godzin spędzał bowiem na modlitwie w kaplicy.

Po zdaniu matury w 1980 roku wstąpił do zakonu franciszkanów. Po nowicjacie w Smardzewicach brat Michał rozpoczął studia filozoficzno - teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Krakowie. Studiował tam w latach 1981-1987. Śluby zakonne złożył 8 grudnia 1985 roku w Krakowie. 23 maja 1987 roku Michał Tomaszek został wyświęcony

na prezbitera w Bazylice św. Franciszka w Krakowie przez biskupa Albina Małyśki CM. Przez kolejne dwa lata pracował we franciszkańskiej parafii w Piensku koło Zgorzelca, jako wikariusz i katecheta.

Na wieść o wyjeździe na misje ojca Zbigniewa Strzałkowskiego i ojca Jarosława Wysoczańskiego, poprosił o zgodę na wyjazd do Peru. W lipcu 1989 roku dołączył do nich. Ojciec Michał szybko opanował hiszpański i włączył się w pracę duszpasterską w Pariacoto. Chętnie pracował z młodzieżą.

Zakonnicy założyli szkołę i otoczyli mieszkańców opieką medyczną. Nie spodobało się to terrorystom z Komunistycznej Partii Peru „Świetlisty Szlak”. Grozili kapłanom śmiercią. Mimo to franciszkanie nie opuścili terenu misji. 9 sierpnia 1991 roku zostali zamordowani strzałami w tył głowy. Na miejscu ich męczeństwa usypano kamienną mogiłę z krzyżem. W sierpniu 1991 roku rząd Peru odznaczył pośmiertnie obu męczenników najwyższym odznaczeniem Wielkim Orderem Oficerskim El Sol del Perú (pol. Słońce Peru). Ciała spoczywają w kościele w Pariacoto w specjalnej poświęconej kaplicy.

5 grudnia 2015 roku Michał Tomaszek i Zbigniew Strzałkowski oraz włoski ksiądz Alessandro Dordi zostali ogłoszeni błogosławionymi – w imieniu papieża Franciszka dokonał tego kardynał Angelo Amato.

Wspomnienie liturgiczne błogosławionych: Michała Tomasza i Zbigniewa Strzałkowskiego przypada 9 sierpnia w rocznicę męczeńskiej śmierci.

WYDARZENIE NUMERU

KONCERT CHÓRU „JUTRZENKA”

W Uroczystość Objawienia Pańskiego – 6 stycznia 2016 roku jako Rodzina Parafialna uczestniczyliśmy w koncercie kolęd i pastorałek w wykonaniu chóru „Jutrzenka” z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego na Jelonkach. Chór wystąpił pod kierownictwem pana Andrzeja Kurczaka, absolwenta Akademii Muzycznej i Instytutu Szkolenia Organistów w Warszawie. Kolędy były poprzedzane krótkimi fragmentami poezji.

Dziękujemy Artystom i uczestniczącym Parafianom za włączenie się w to świąteczne przeżycie duchowe.

Myszę, że powyższy koncert wpisał się doskonale w „Rodzinne Kolędowanie” naszej wspólnoty parafialnej i dlatego krótką fotorelację zamieszczamy na łamach obecnego numeru „Skały”.

ks. Konrad

RODZINNE ŚWIĘTOWANIE NIEDZIELI

ANNA BIAŁOBRZESKA

10 STYCZNIA 2016 ROKU, W NIEDZIELĘ CHRZTU PAŃSKIEGO W NASZEJ PARAFII MIAŁO MIEJSCE KOLEJNE RODZINNE ŚWIĘTOWANIE NIEDZIELI. ROZPOCZĘŁO SIĘ ONO, JAK ZWYKLE, MSZĄ ŚWIĘTĄ O GODZINIE 11.30 ZE SZCZEGÓLNYM UDZIAŁEM RODZIN.

Po Mszy świętej w dużej sali nad kaplicą odbyła się dalsza część świętowania. W radosnej atmosferze, konkursie kolęd dla dzieci poprowadzonym przez księdza Konrada, rozpoczęło się wspólne rodzinne kolędowanie. Kolędy i pastorałki wykonywane były przez dzieci solo jak również przez całe rodziny, zarówno a capella jak i z towarzyszeniem instrumentów. Mogliśmy usłyszeć te tradycyjne, najbardziej znane polskie kolędy, ale również te rzadziej słyszane jak choćby ukraińska pastorałka. Wszyscy uczestnicy nagrodzeni zostali gromkimi brawami i słodkimi nagrodami.

Wielu chętnych zgłosiło się też do konkursu „Jaka to melodia”, który poprowadziła Ola wraz ze swoimi rodzicami. Tak jak w słynnym programie telewizyjnym, w konkursie tym należało rozpoznać kolędę najpierw po 1 nutce, a w razie nierozpoznania kolędy dochodziły kolejne nutki.

Po konkursowych zmaganiach miało miejsce wspólne rodzinne kolędowanie przy karaokę. Bardzo dobra znajomość kolęd wśród dzieci świadczy o tym, że ten piękny zwyczaj śpiewania kolęd jest pielęgnowany w naszych rodzinach. Wszystkim uczestnikom kolędowania

składamy serdeczne podziękowania.

Jednocześnie zapraszamy na kolejne spotkanie Rodzinnego Świątowania Niedzieli, które tym razem odbędzie się w walentynkową niedzielę 14 lutego.

Po przerwie wracamy do cyklu warsztatów „Nawigacja w Rodzinie”. Temat kolejnego spotkania będzie poniekąd związany ze świętem zakochanych, a będą to języki miłości. Każdy z nas ma swój język miłości – sposób, w jaki okazuje uczucia najbliższej osobie. Warto dowiedzieć się jakimi językami mówimy w naszym małżeństwie, w naszej

rodzinie. Uświadomienie sobie swojego języka miłości i poznanie współmałżonka zdecydowanie ulepsza komunikację i poprawia wzajemne relacje w małżeństwie. Spotkanie poprowadzą Asia i Tomek Jakubowscy, małżeństwo z naszej parafii z 11-letnim stażem małżeńskim. Dla dzieci będą zorganizowane gry i zabawy plastyczne. Będzie też kącik dla maluszków, które zostaną przy rodzicach.

Serdecznie zapraszamy!

MAŁE CO NIECO

PASTITSADA

PASTITSADA (LUB PASTISADA - SPOTKAŁAM SIĘ Z DWIEMA PISOWNIAMI NAZWY TEJ POTRAWY) TO JEDNO ZE SZTANDAROWYCH DAŃ GRECKIEJ WYSPY KORFU. NIE SKOSZTUJE SIĘ JEJ W ŻADNYM INNYM REGIONIE GRECJI. TO WOŁOWINA W SOSIE POMIDOROWYM O KORZENNYM AROMACIE SERWOWANA Z MAKARONEM, NAJCZĘŚCIEJ SPAGHETTI LUB PENNE. NA KORFU JEST TO DANIE ODŚWIĘTNE, NIEDZIELNE, ZATEM NA DZISIEJSZY OBIAD PROPONUJĘ PASTITSADE.

Składniki: 1 kg wołowiny (ligawa), 100 ml oliwy z oliwek, 2-3 cebule, 5-6 ząbków czosnku, 3-4 dojrzałe pomidory (o tej porze roku można użyć pomidorów z puszki lub przecieru pomidorowego - 2 łyżki w zupełności wystarczą), 1 kieliszek czerwonego wytrawnego wina, 2 łyżki octu winnego, 1 laska cynamonu + 1 łyżeczka mielonego, kilka sztuk goździków, 1 gałka muszkatołowa, 1 liść laurowy, ewentualnie kmin rzymski, sól, pieprz, słodka papryka w proszku
1/2 kg spaghetti, 150 g tartego parmezanu

Mięso umyć i pokroić na plastry. W rondlu rozgrzać oliwę i obsmażyć na

niej mięso z obu stron. Zmniejszyć płomień, dodać ocet i wino i gotować, aż płyn odparuje. Cebulę i czosnek obrać i pokroić na plastry, następnie dodać do mięsa wraz z przyprawami: cynamonem, goździkami, gałką i liściem laurowym (w niektórych przepisach spotkałam także kmin rzymski, jednak moim dzieciom przeszkadza jego smak). Podlać gorącą wodą i dusić do momentu, aż mięso będzie miękkie (ok. 1 godz.). Dodać pomidory i dusić dalej, aż sos się zredukuje i zgęstnieje. Na końcu doprawić do smaku solą, pieprzem i papryką. Jeśli pomidory były kwaśne, można dodać także odrobinę cukru. Serwować ze spaghetti lub penne. Przed podaniem posypać całość tartym parmezanem. Pastitsadę przygotowuje się także z cielęciny lub kurczaka.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowikzkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

17 stycznia, godz. 11.30, kościół p.w. św. Łukasza, wstęp wolny

„Dzieci dzieciom śpiewają kolędy” - koncert chóru dziecięcego „Bemolki”

17 stycznia, po Mszy św. o godz. 18.00, kościół p.w. Matki Boskiej Ostrobramskiej, wstęp wolny -
Koncert kolęd w wykonaniu Scholi Akademickiej WAT

17 stycznia, po Mszy św. o godz. 11.30, kościół p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego, wstęp wolny -
Jasełka w wykonaniu dzieci z przedszkola nr 337 przy ul. Reżyserskiej

21 stycznia, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Powiększenie” - film w reżyserii Michelangelo Antonioniego

23 stycznia, godz. 12.00-14.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Międzypokoleniowe warsztaty wokalne z zespołem Happy Play Dixieland Jazz

23 stycznia, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 20 zł (ulgowe 15 zł)

koncert Happy Play Dixieland Jazz

24 stycznia, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł

„Pan Kalafior na biegunie” - teatralny poranek bajkowy

INTENCJE MSZALNE

18 stycznia – poniedziałek:

7.00:;
 7.30: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;
 18.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;

19 stycznia – wtorek:

7.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;
 7.30: śp. Mariusz, Henryk Bogusz, Marianna Studzińska;
 18.00: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;

20 stycznia – środa:

7.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;
 7.00: o Boże błog. i łaski, opiekę Matki Bożej dla Agnieszki i Tomasza
 w 15 r.ślubu;
 7.30:;
 18.00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

21 stycznia – czwartek:

7.00: śp. Andrzej Chmielewski;
 7.00: śp. Agnieszka Rybarska;
 7.30: śp. Zofia, Piotr Szymański, c.r. Szymańskich
 7.30: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;
 7.30: śp. Lesław Rusin – 5 r.śm.;
 18.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;

22 stycznia – piątek:

7.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;
 7.30:;
 18.00: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;

23 stycznia – sobota:

7.00:;
 7.30: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;;
 7.30: śp. Eugenia – 16 r.śm., Jan i Władysław Chmurzyński;
 18.00: zbiorowa przez św. o. Pio;

24 stycznia – niedziela:

7.00: śp. Kazimiera, Jadwiga, Czesław Kielczykowsky;
 8.30: śp. Wanda Pawlicka – 14 r.śm.;
 10.00: śp. Kazimierz, Marianna Kryszczuk;
 11.30: o Boże błog. i łaski dla Aleksandry w 2 urodziny i Weroniki
 w 6 urodziny;
 13.00: w int. Parafian;
 16.00: śp. Ludmiła, Stanisław Faksa, Marian Olaczek;
 18.00: śp. Andrzej Kamień – 7 r.śm.;
 20.00: śp. Zbigniew i Henryka Omelańczuk – 4 r.śm.;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Mariusz

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

Dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

Dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kielczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

II NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Dziś przeżywamy drugą niedzielę w ciągu roku i rozpoczynamy Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. To uświadamia nam obowiązek stałej troski o jedność wyznawców Chrystusa.
2. We wtorek będziemy obchodzić Dzień Babci, a w środę – Dzień Dziadka. Kierując się wiarą, okazujemy im szacunek, wdzięczność i chętną pomoc. Swoimi modlitwami obejmijmy ich wszystkich, zarówno żyjących, jak i zmarłych.
3. W sobotę 23 stycznia o godz. 18⁰⁰ Msza św. ku czci św. O. Pio. Po Mszy adoracja relikwii. Tego dnia też przypada 3 rocznica śmierci kard. Józefa Glempa, metropolity warszawskiego.
4. Za tydzień ofiary składane na tacę będą przeznaczone na budowę nowego kościoła.
5. Dziś jeszcze o godz. 18⁰⁰ Msza św. w j. łacińskim ze śpiewem chorału gregoriańskiego .
6. Dziękujemy mieszkańcom ulic Dębicka 7, 9, Ziębicka 3, Ziębicka 4, 5, 7, Siodlarska 6, Kluczborska 1, 4, Górczewska 156, 166, mieszkańcom domków przy ul. Górczewskiej / starej / , ul. Marynin bloki, i domki, Babimojska 11, 13, ul. Kluczborska 5, 7, 9, 11, Grodkowska 8, ul. Strońska 1, 3, Zaborowska 4, 4A, 6

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN WEZWANI, BY OGŁASZAĆ WIELKIE DZIEŁA PANA (POR. 1 P 2,9)

- 11 stycznia, poniedziałek, godz. 16.00** Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Warszawsko-Praskiej, ul. Mehoffera 2 - Akademickie spotkanie ekumeniczne. Spotkanie zamknięte
- 14 stycznia, czwartek, godz. 19.00** Kościół Rzymskokatolicki Opatrzności Bożej – Wspólnota Chemin Neuf, Wesoła, ul. ks. Skargi 2
- 17 stycznia, niedziela, godz. 18.00** Rzymskokatolicka Katedra św. Floriana, ul. Floriańska 3
- 18 stycznia, poniedziałek, godz. 18.00** Kościół Starokatolicki Mariawitów – Parafia Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, ul. Wolska 186
- 19 stycznia, wtorek, godz. 18.00** Prawosławna Katedra św. Marii Magdaleny, al. Solidarności 52
- 20 stycznia, środa, godz. 18.00** Kościół Ewangelicko-Augsburski Świętej Trójcy, pl. Małachowskiego 1
- 21 stycznia, czwartek, godz. 18.00** Polskokatolicka Katedra Świętego Ducha, ul. Szwoleżerów 2
- 22 stycznia, piątek, godz. 18.00** Kościół Ewangelicko-Methodystyczny – Parafia Dobrego Pasterza, ul. Mokotowska 12
- 23 stycznia, sobota, godz. 19.00** Kościół Rzymskokatolicki św. Alojzego Orione, ul. Lindleya 12
Nabożeństwo organizowane przez Stowarzyszenie Pokoju i Pojednania „Effatha”
- 24 stycznia, niedziela, godz. 18.00** Kościół Ewangelicko-Reformowany, al. Solidarności 76
Nabożeństwo centralne
- 25 stycznia, poniedziałek, godz. 18.00** Kościół Chrześcijan Baptystów, ul. Szczytnowska 35
- 28 stycznia, czwartek, godz. 17.30** Kościół Rzymskokatolicki św. Marcina, ul. Piwna 9/11

Sakrament chrztu świętego

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego...” (Mt 28, 19)

Do wspólnoty Kościoła, przez chrzest święty, zostały włączone dzieci:

Zofia Katarzyna Dobrosielska, Marta Zaniewicz.

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcjaskala@gmail.com